

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ 31

1. ΤΡΙΤΗ. Εὐδοκίας Ὁσιομάρτυρος τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν. Δομνίνης Ὁσίας, Συνεσίου Ὁσίου τοῦ ἐν Λύση τῆς Κύπρου ἀσκήσαντος.

Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Συνεσίου τοῦ ἐν Λύση εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

2. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡσυχίου μάρτυρος τοῦ Συγκλητικοῦ, Θεοδότου ἐπισκόπου Κυρηνείας, Νικολάου ἱερέως τοῦ Πλανᾶ.

Σήμερον δὲν τελεῖται Θεία Λειτουργία.

3. ΠΕΜΠΤΗ. Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου μαρτύρων, Ζήνωνος καὶ Ζωΐλου.

4. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Γερασίου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ, Γρηγορίου ἐπισκόπου Κύπρου.

Σήμερον δὲν τελεῖται Θεία Λειτουργία.

5. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Κόνωνος ὁσίου τοῦ ἐν Ἀκάμαντι. Κόνωνος Ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ, Κόνωνος τοῦ κηπουροῦ, Εὐλαμπίου μάρτυρος.

Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Κόνωνος τοῦ ἐν Ἀκάμαντι εὐρίσκεται εἰς τὸν 11ον τόμον τῶν Κυπρίων Μηναίων.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας. Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον:

«Χριστῷ ἐκ νεότητος...».

140

ΜΑΡΤΙΟΣ

Κοντάκιον:

«Ὡς ἀστήρ οὐράνιος...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμακός

Ἑσπέρια:

Τά 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Δεῦτε ἅπαντες πιστοί...» εἰς 6.

Δόξα:

«Τό κατ εἰκόνα τηρήσαντες...».

Καί νῦν:

Τό α' Θεοδοκίον τοῦ βαρέος ἤχου «Μήτηρ μέν ἐγνώσθης...».

Ἄνευ Εἰσόδου:

«Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Θεός ἀντιλήπτωρ μου εἶ...», ἡ Προφητεία, τό «Καταξίωσον» καί τά Πληρωτικά.

Ἀπόστιχα:

Τό Ἰδιόμελον «Καθαρίσωμεν ἑαυτούς...» (δίς), τό Μαρτυρικό «Τῶν ἁγίων Μαρτύρων... (ἅπαξ).

Δόξα:

«Τῶν μοναστῶν τά πλήθη...».

Καί νῦν:

«Χαῖρε ἀγνείας κειμήλιον...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκια:

«Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...», Δόξα, Καί νῦν· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».

Ἀπόλυσις:

«Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...».

Τῷ Σαββάτῳ πρωῒ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Ἀναγινώσκεται τό Μεσονυκτικόν τοῦ Σαββάτου. Μετά τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» τό Ἀπολυτίκιον «Ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν...». Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα» ὡς συνήθως.

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:

«Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».

Καθίσματα:

Κατά σειρὰν ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Ὁ Ν' Ψαλμός:

(χῦμα).

Κανών:	Τοῦ Τριωδίου μετὰ τῶν εἰρμῶν. Ἐάν δέν θά ψαλῇ ὁ Κανὼν, ἀμέσως μετὰ τόν Ν' λέγεται ὁ εἰρμός «Οὐκ ἔστιν ἅγιος...» καί γίνεται αἵτησις μέ ἐκφώνησιν «Ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...».
Ἀπό γ' Ὁδῆς:	Καθίσματα· «Ἀντωνίου τό προῶν...» Δόξα· «Τούς δεσμούς διαρρήξαντες...» Καί νῦν· «Εἰς ἰλύν ἐνεπάγην...». Ἐάν δέν θά ψαλῇ ὁ Κανὼν ἐπισυνάπτεται ἀμέσως ὁ Εἰρμός τῆς Στ' Ὁδῆς «Συνεχόμενον δέξαι με...», Αἵτησις, «Σύ γάρ εἶ ὁ βασιλεύς...».
Ἀφ στ' Ὁδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τήν η' Ὁδὴν τοῦ Κανόνος ἢ ἐάν δέν ψάλλεται οὗτος ἀμέσως μετὰ τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου:
Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...:	Ὁ Εἰρμός τῆς η' Ὁδῆς: «Τόν ἐν Ὁρει ἀγίῳ δοξασθέντα...»
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ὁ Εἰρμός τῆς Θ' ὁδῆς: «Τόν προδηλωθέντα ἐν Ὁρει...».
Ἐξαποστειλάρια:	«Οἱ κόσμον ἀρνησάμενοι...» καί «Τούς ἐν ἀσκήσει...»
Αἱνοί:	Τά 4 Προσόμοια «Τήν τῶν Πατέρων ἅπαντες πληθύν...»
Δόξα:	«Ὅσοι Πατέρες...».
Καί νῦν:	«Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ καί τῶν Ὁσίων...»
Δοξολογία:	Μεγάλη· καί ἀπολυτίκιον «Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...».
Ἀπολυτίκια:	«Ὁ Θεός τῶν Πατέρων...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος:	Τῶν Ὁσίων: «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος...» (Γαλ. ε' 22 - στ' 2) (Ὁ δεύτερος ἐν τῷ Τριωδίῳ, τῷ Σαβδάτῳ τῆς Τυρινῆς), μετὰ τῶν στίχων: «Καυχῆσονται Ὅσοι ἐν δόξῃ» καὶ «Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν».
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Σαβδάτου τῆς Τυρινῆς: «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν...» (Ματθ. στ' 1-13).
Εἰς τό Ἑξαιρέτως:	«ῚΑξιὸν ἐστίν...»
Κοινωνικόν:	«Εἰς μνημόσυνον...»
«Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...».	

6. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗ ΤΥΡΙΝΗΣ. Μνεῖαν ποιούμεθα τῆς ἀπό τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τῶν Πρωτοπλάστων. Τῶν Ἀγίων μὲν μαρτύρων τῶν ἐν Ἀμορίῳ. Ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. **Ἦχος πλ. δ'. Ἑωθινόν Η'.**

(T.M.E. Τυπ. Τριωδίου § 14, 15, 16).

Τῷ Σαβδάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...»
Κοντάκιον:	«Ὡς εὐσεβείας κήρυκας...»
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ἀληθινός...»

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός - Ψαλτήριον

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριωδίου· «Ὁ πλάστης μου Κύριος...» εἰς 4.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Ἐκάθισεν Ἀδάμ...».
Καὶ νῦν:	Τό α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. δ' ἤχου «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τὰ Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	«Ἐξεβλήθη Ἀδάμ τοῦ Παραδείσου...».
Καὶ νῦν:	Τό ὁμώχον Θεοτοκίον· «Ὁ ποιητής καὶ λυτρωτής μου...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκια:

Τό Ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους κατήλθες...»
Δόξα, Καί νῦν τό **Θεοτοκίον**: «Ὁ δι ἡμᾶς γεν-
νηθεῖς...».

Ἀπόλυσις:

«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. δ' ἤχου, Δόξα τό ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς Λιτῆς· «Ἥλιος ἀκτίνας ἐκρυσπεν...», Καί νῦν· τό Θεοτοκίον «Μυστικῶς ἀνυμνοῦμεν σε...». Τά Τριαδικά «Ἀξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί ἀντί τῆς Ὑπακοῆς τά Κατανυκτικά τροπάρια: «Ἐλέησον ἡμᾶς...», «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστάς...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἑξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:

Τό Ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους κατήλθες...», Δό-
ξα· τό αὐτό, Καί νῦν «Ὁ δι ἡμᾶς γεννηθεῖς...».

Καθίσματα:

Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. δ' ἤχου καί ἁ-
πασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Η') Εὐαγγελίου.

Ὁ Ν' ψαλμός:

Δόξα· «Τῆς μετανοίας...» Καί νῦν· «Τῆς σωτη-
ρίας...» «Ἐλέησόν με ... Τά πλήθη...»

Κανόνες:

Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Τριωδίου.

Ἀπό γ' Ὁδῆς:

Τά Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καί Οἶκος, τά Κα-
θίσματα τοῦ **Τριωδίου**: «Ἐξεβλήθη ὁ Ἀ-
δάμ...», Δόξα· «Νῦν ὁ καιρός...» Καί νῦν· «Οὐ
σιωπήσωμεν ποτέ, Θεοτόκε...».

Ἀφ στ' Ὁδῆς:

Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τό Συνα-
ξάριον τοῦ Μηναίου καί τό Ὑπόμνημα τοῦ
Τριωδίου.

Καταδασίαι:

«Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας...».

Ἡ Τιμιωτέρη:

Καί ἡ καταδασία «Θεόν ἀνθρώποις...».

Ἑξαποστειλάρια:

Τό Η' Ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψα-
σα...» καί τά δύο τοῦ Τριωδίου: «Τῆς ἐντολῆς
σου, Κύριε...» καί «Ἀποικισθέντες Κύριε...».

Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 5 καί τοῦ Τριωδίου «Οἶμοι ὁ Ἀδάμ...» 3.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Ἐφθασε καιρός...».
Καί νῦν:	«Ἐπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ· καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἐξ ὕψους κατήλθες...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῆς σοφίας ὁδηγέ...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς· «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῖν ἡ σωτηρία...». (Ῥωμ. ιγ' 11 - ιδ' 4).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς· «Εάν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις ...» (Ματθ. στ' 14 - 21).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...» καί Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Ἐξ ὕψους κατήλθες...».
Κοντάκιον:	«Τῆς σοφίας ὁδηγέ...»
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετά τόν Προοιμιакόν ψάλλεται ὁ κατανυκτικός Ἑσπερινός κατά τήν διάταξιν τοῦ Τριωδίου:

(*T.M.E. Τυπ. Τριωδίου § 17*).

Ἑσπέρια:	Στιχηρά Κατανυκτικά τοῦ πλ. δ' ἤχου: 4: «Σέ τόν Βασιλέα καί Δεσπότην...» (Ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου), τοῦ Τριωδίου Προσόμοια 3· «Ἐγκρατεία τήν σάρκα...» (Κυριακή Τυρινῆς Ἑσπέρας) καί τοῦ Μηναίου Προσόμοια 3 «Μάρτυρες ἀήττητοι...» (7ῃ Φεβρ.).
-----------------	---

Δόξα, Καί νῦν:	Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Χαίροις ἡλιόμορφε...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...».
Προκείμενον:	«Μή ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου...» μετά τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Ἐκτενής μέχρι καί τῆς αἰτήσεως «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρὸς καί Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...» καί εὐθύς «Ὅτι ἐλεήμων...». «Καταξίωσον...» καί τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου Κύριε...» (δῖς) καί τό Μαρτυρικό «Ὁ ἐνδοξαζόμενος ...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, Καί νῦν: «Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις σε...».
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀντί Ἀπολυτικίων: Τά τροπάρια: «Θεοτόκε Παρθένε...», Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ...» Δόξα· «Ἰκετεύσατε ὑπέρ ἡμῶν...», Καί νῦν· «ὑπό τήν σὴν εὐσπλαγχνίαν...».

Ἀμέσως ὁ Ἀναγνώστης: «Κύριε ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καί νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ», ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός...». Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἱερεὺς λέγει τὴν εὐχὴν «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...». Ἀπόλυσις «Χριστός ὁ ἀληθινός...» Πρὸ τοῦ «Δι εὐχῶν...» ψάλλεται τό τροπάριον «Πάντων προστατεύεις ἀγαθὴ...» Τούτου ψαλλομένου οἱ πιστοὶ ἀσπάζονται τὴν χεῖρα τοῦ Ἱερέως λαμβάνοντες συγχώρησιν.

Σημειώσεις: Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καί κατὰ τοὺς κατανυκτικούς Ἑσπερινούς τῶν Α', Β', Γ, Δ' καὶ Ε' Κυριακῶν τῶν Νηστειῶν, ψαλλομένων τῶν Κατανυκτικῶν τροπαρίων τῶν ἡχῶν ἐκάστης Ἑβδομάδος, τῶν λοιπῶν Τροπαρίων τοῦ Τριωδίου καί τῶν τροπαρίων τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου.

7. ΔΕΥΤΕΡΑ (ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ). Τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Παύλου τοῦ ἀπλοῦ, Ἀρκαδίου καί Νέστορος ἐπισκόπων Τριφυθοῦντος.

Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Ἀρκαδίου καί Νέστορος εὐρίσκεται εἰς τὸν 11ον τόμον τῶν Κυπρίων Μηναίων.

Ἀρχεται ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Σημειώσεις:

1. Ἀπὸ σήμερον καί καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, τῇ

Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη καὶ Παρασκευὴ αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ (ὅπερ παραλείπεται μόνον τὴν Καθαρὰν Δευτέραν), τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὁρῶν καὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ τελοῦνται κατὰ τὴν ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τριωδίου (Τ. Μ. Ε.) §§ 18, 19, 20, 21 ἐκτιθεμένην τάξιν ἣτις καὶ καταχωρεῖται κατωτέρω.

2. Μετὰ τὴν Θ' Ὁραν ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός τῇ μὲν Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἄνευ Προηγιασμένης κατὰ τὴν ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τριωδίου (Τ. Μ. Ε.) § 20, διάταξιν, τῇ δὲ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ καὶ ἐν μνήμῃ ἑορταζομένου Ἁγίου μετὰ Προηγιασμένης (Τυπικὸν Τριωδίου § 21).

3. Τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, Τετάρτῃ καὶ Πέμπτῃ ἑσπέρας ψάλλεται τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, ὡς ἔχει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Μετὰ τὴν Δοξολογίαν τῇ μὲν Α' Ἑβδομάδι ψάλλεται τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς Ἑβδομάδας, Κανὼν ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου (Τυπικὸν Τριωδίου § 23).

4. Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν Ἀπόδειπνον, ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου καὶ ἀναγινώσκεται ἀνὰ μία στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.

5. Κατὰ τὰ Σάββατα τῷ μὲν πρωΐ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ἀκολουθεῖ δὲ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, τῷ δὲ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Τυπικὴ διάταξις Ἀκολουθιῶν Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

(Αἱ συγκεκριμέναι ἀναφοραὶ εἶναι διὰ τὴν Καθαρὰν Δευτέραν).

α) ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

(Ζήτει ἐν τῷ Μ. Ὁρολογίῳ). Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε». Ὁ Ἀναγνώστης τὸ Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστιν», «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, Καὶ νῦν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ') καὶ ὁ Ν' ψαλμός χῦμα. Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ἀμωμος καὶ εὐθύς τὸ «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν». Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστιν» καὶ ἀναγινώσκονται χῦμα τὰ Τροπάρια «Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος», Δόξα· «Τὴν ἡμέραν ἐκείνην», Καὶ νῦν· «Σέ τὸ ἀπόρθητον». «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ». «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καὶ ἡ εὐχή «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου». Ἐν συνεχείᾳ αἱ δύο εὐχαὶ τοῦ Μ. Βασιλείου «Κύριε Παντοκράτορ» καὶ «Σέ εὐλογοῦμεν». «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ') καὶ ἀναγινώσκο-

νται ὁ 120ός (ρκ') καὶ ὁ 133ος (ρλγ') Ψαλμός. Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστιν» καὶ τὰ 4 Τροπάρια «Μνήσθητι, Κύριε» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ') καὶ ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαὶ «Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐπ' ἐλπίδι...» ἕως καὶ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» Ἀκολουθῶς τὰ Κατανυκτικά Τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς...» Δόξα· «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» Καὶ νῦν· «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ὁ ἱερεὺς «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός... Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...». Ἀκολουθεῖ ἡ μικρὰ Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξόμεθα».

Σημείωσις: Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ δέν ἀναγινώσκεται τὴν Δευτέραν τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Τὴν Καθαράν Δευτέραν ἀρχόμεθα διὰ τοῦ «Εὐλογητός ὁ Θεός...» τοῦ Ὁρθρου.

6) ΟΡΘΡΟΣ

Ὁ Ἱερεὺς· «Εὐλογητός ὁ Θεός...», Τρισάγιον, «Ὅτι σοῦ ἐστιν...» Τὰ 3 Τροπάρια «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν...» Δόξα· «Ὁ ὑψωθείς...» Καὶ νῦν· «Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε...» «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...» «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...» «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου...» «Ὅτι ἐλεήμων...» «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ» «Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ...» ὁ Ἐξάψαλμος, τὰ Εἰρηνικά καὶ ἡ ἐκφώνησις· «Ὅτι πρέπει Σοι...». Εὐθύς τὸ Ἀλληλουϊάριον εἰς τὸν ἥχον τῆς ἑβδομάδος (Α' Ἑβδομάς τῶν Νηστειῶν: ἥχος πλ. δ') τετράκις μετὰ τῶν πρὸ αὐτοῦ στίχων, ὡς ἐν τῷ Ὠρολογίῳ. Ἀκολουθῶς ψάλλονται οἱ Τριαδικοὶ ὕμνοι (ὄρα τούτους εἰς τὸ Ὠρολόγιον ἢ εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου) τοῦ ἥχου τῆς ἑβδομάδος. Σήμερον καὶ δι' ὅλην τὴν ἑβδομάδα ψάλλονται οἱ τοῦ πλ. δ' ἥχου «Ὁρᾷν σε μὴ τολμῶντα...». Δόξα· «Εἰς οὐρανόν τὰς καρδίας...». Καὶ νῦν· «Κατακαμπτούμενοι τῷ πλήθει...»¹. Εἶτα μικρὰ Συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις· «Ὅτι σὸν τό κράτος...». Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, τὰ Κατανυκτικά Καθίσματα τῆς α' στιχολογίας τοῦ ἥχου (ὄρα ταῦτα εἰς τὸ τέλος τοῦ

1. Μετὰ τὸ «Ἅγιος, Ἅγιος Ἅγιος εἰ ὁ Θεός...» ἕκαστος ὕμνος συμπληρῶνεται ὡς ἑξῆς: Διὰ τὸν α') τὴν Δευτέραν «προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς», τὴν Τρίτην «πρεσβεΐαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς», τὴν Τετάρτην «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ Σου, σῶσον ἡμᾶς», τὴν Πέμπτην «πρεσβεΐαις τῶν Ἀποστόλων καὶ τοῦ Ἱεράρχου, σῶσον ἡμᾶς», καὶ τὴν Παρασκευὴν πάλιν· «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ Σου, σῶσον ἡμᾶς». Διὰ τὸν β') ὅταν ὁ Ναός τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι Ἀγίου ἢ Ἀγίας τότε «πρεσβεΐαις τοῦ Ἀγίου (ἢ Ἀγίων ἢ Ἀγίας ἢ Ὁσίου ἢ Ὁσίας κτλ.), σῶσον ἡμᾶς», ἀναλόγως τῆς προσωνυμίας τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Εἰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ναός τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι γεγονότος ἐκ τοῦ Δεσποτικοῦ ἢ Θεομητορικοῦ κύκλου τότε ἐπαναλαμβάνεται ἡ κατακλείς τοῦ α' ὕμνου. Διὰ τὸν γ') ἡ συμπλήρωσις πάντοτε διὰ τοῦ «διὰ τῆς Θεοτόκου σῶσον ἡμᾶς».

Τριωδίου) ἐξ ὧν τό 6' μετά τοῦ οἰκείου στίχου², καί τό γ' Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον (Τετάρτη καί Παρασκευή), καί τά τῆς ἡμέρας τῆς 6' στιχολογίας· «Τῆς νηστείας τῇ θείᾳ ἀπαρχῇ...». Δόξα, Καί νῦν «Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ...», καί τά τῆς γ' στιχολογίας· «Τὴν πάνσεπτον ἐγκράτειαν...». Δόξα, Καί νῦν· «Τὴν ἄμαχον πρεσβείαν σου...». Ὁ Ν' Ψαλμός (χῦμα). «Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...». «Κύριε ἐλέησον» (ιβ') καί ἡ ἐκφώνησις· «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...», καί εὐθύς ἡ στιχολογία τῶν Θ' Ὁδῶν³. Οἱ Κανόνες τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου ἄνευ στίχων. Ἀπό γ' Ὁδῆς, ὁ Εἰρμός τοῦ Μηναίου. Αἵτησις καὶ ἐκφώνησις· «Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...» καί τό Μεσῳδίων Κάθισμα τοῦ Μηναίου μετά τοῦ Θεοτοκίου (διὰ τὴν Τετάρτην καί Παρασκευὴν Σταυροθεοτοκίον). Ἀφ' ε' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Μηναίου ὁ Εἰρμός. Αἵτησις καὶ ἐκφώνησις· «Σὺ γάρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...», τό Μαρτυρικόν τοῦ ἡχοῦ (ὄρα εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου). Τό Συναξάριον. Ὁ Εἰρμός τῆς η' Ὁδῆς τοῦ 6' Τριωδίου μετά τοῦ «Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν...» καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ὁ Εἰρμός τῆς θ' Ὁδῆς τοῦ 6' Τριωδίου καὶ εὐθύς τό· «Ἄξιόν ἐστιν...». Αἵτησις καὶ ἐκφώνησις· «Ὅτι Σὲ αἰνοῦσι...». Τό Φωταγωγικόν τοῦ ἡχοῦ τῆς ἑβδομάδος (σήμερον τοῦ πλ. δ' ἡχοῦ· «Ἐξαπόστειλον τό φῶς σου...») (ἡ συμπλήρωσις τῶν φωταγωγικῶν γίνεται ὡς καί ἡ τῶν Τριαδικῶν ὕμνων). «Σοὶ δόξα πρέπει...». Ἡ Δο-

2. Οἱ στίχοι τοῦ 6' Κατανυκτικοῦ Καθίσματος τοῦ ἡχοῦ τῆς α' στιχολογίας εἶναι οἱ ἑξῆς: Τῇ Δευτέρᾳ καί Τρίτῃ· «Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με» (Ψαλμ. 6, 2). Τῇ Τετάρτῃ καί Παρασκευῇ· «Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι» (Ψαλμ. 8, 5). Τῇ Πέμπτῃ· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φόβος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν» (Ψαλμ. 18, 5). Τῷ Σάββατῳ· «Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ» (Ψαλμ. 67, 36), καὶ διὰ τό γ' Κάθισμα· «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθανάτωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς» (Ψαλμ. 15, 3).

3. Αἱ ἑννέα Ὁδαὶ στιχολογοῦνται ὁλόκληραι μὲν ἐκεῖναι τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ, πλὴν τῆς Θ' Ὁδῆς τῆς ὁποίας τό δεύτερον μέρος μόνον στιχολογεῖται ἤτοι ἡ Προσευχή τοῦ Ζαχαρίου, ἐπειδὴ τό α' μέρος στιχολογεῖται εἰς τὴν «Τιμιωτέραν», τῶν δὲ λοιπῶν μόνον ἡ ἀρχὴ καὶ τό τέλος καὶ ἡ μικρὰ δοξολογία τό Δόξα, Καί νῦν. Ἡ τάξις αὕτη σχηματικῶς ἔχει ὡς ἀκολούθως:

ΗΜΕΡΑ	ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΨΑΛΜΟΣ	ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ
Δευτέρα	α' η' θ'	γ' δ' ε' ζ' ζ'
Τρίτη	6' η' θ'	α' γ' δ' ε' ζ' ζ'
Τετάρτη	γ' η' θ'	α' δ' ε' ζ' ζ'
Πέμπτη	δ' η' θ'	α' γ' ε' ζ' ζ'
Παρασκευή	ε' η' θ'	α' γ' δ' ζ' ζ'

Κατὰ τὴν αὐστηροτέραν τάξιν αἱ ὑπολοιπόμεναι δύο Ὁδαὶ ζ' καὶ ζ' στιχολογοῦνται ὁλόκληραι τὰ Σάββατα τῆς Β', Γ', καὶ Δ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν πάντοτε κατὰ τό ἴδιον σύστημα: Ὁλόκληραι ἡ ζ', ζ' ἡ, καὶ θ' καὶ ἡ ἀρχὴ καὶ τό τέλος τῆς α', γ', δ' καὶ ε'.

ξολογία (χῦμα) «Πληρώσωμεν τὴν Ἑωθινήν...» κτλ. ὡς συνήθως. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα· τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Ἐλήλυθεν ἡ νηστεία...» (ἐπαναλαμβάνεται τὸ αὐτὸ μετὰ τοῦ στίχου· «Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωὶ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε...»), τὸ Μαρτυρικὸν μετὰ τοῦ στίχου· «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ...», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ Θεοτοκίον· «Σὲ τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα...», (διὰ τὴν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν τὸ Σταυροθεοτοκίον). «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι...». Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον· «Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες...». «Κύριε ἐλέησον» (μ'). Δόξα, Καὶ νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου...». «Ὁ ὢν εὐλογητός... Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...», καὶ εὐθύς· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὑμνολογίαι. Εἰς τὴν Θ' Ὑμνον, μετὰ τὸ τροπάριον· «Βλέπων ὁ ληστής...» κτλ., τὸ· «Κύριε ἐλέησον» (μ'). Δόξα, Καὶ νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν... Δι' εὐχῶν...», τὰς γ' μεγάλας μετανοίας μετὰ τῶν εὐχῶν καὶ εὐθύς οἱ Μακαρισμοί. Εἶτα τὰ τροπάρια· «Χορὸς ὁ ἐπουράνιος...» κτλ., τὸ· «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν...». «Ἄνεσ, ἄφες...». «Πάτερ ἡμῶν...», «Ὅτι Σοῦ ἐστιν...», καὶ ἀναγινώσκονται τὰ Κοντάκια· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης...», τῆς ἡμέρας⁴, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡχοῦ τῆς ἡμέρας τὸ πρὸ τοῦ Συναξαρίου ἀναγνωσθέν. Δόξα, τὸ Νεκρώσιμον· «Μετὰ τῶν Ἁγίων...». Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον» (γ'). Δόξα, Καὶ νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν...». «Ὁ Θεός, οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...», τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας. Μὴ τελουμένης Προηγιασμένης ἄρχεται ἀμέσως διὰ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» ὁ Προοιμακός. Ἐάν θά τελεσθῇ Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία μετὰ τὸ «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι...» λέγεται ἡ εὐχή «Παναγία Τριάς...» γίνεται μικρὰ Ἀπόλυσις καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινός διὰ τοῦ «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...».

γ) ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Ἄνευ Προηγιασμένης)

Ὁ Προοιμακός

Τὰ Εἰρηνικά. Εἰς τὸ· «Κύριε ἐκέκραξα...», Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3, καὶ τοῦ Μηναίου 3. Δόξα, Καὶ νῦν, Προσόμοιον Θεοτοκίον

4. Δευτέρα τῶν Ἀσωμάτων. «Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ».

Τρίτη τοῦ Προδρόμου. «Προφῆτα Θεοῦ».

Τετάρτη τοῦ Σταυροῦ. «Ὁ ὑψωθείς...».

Πέμπτη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. «Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας...», καὶ τοῦ Ἁγίου Νικολάου. «Ἐν τοῖς Μύροις, Ἄγιε...»

Παρασκευὴ τοῦ Σταυροῦ. «Ὁ ὑψωθείς...». Ζήτη ταῦτα εἰς τὸ Ὑμνολόγιον, Ἀκολουθία τῶν Τυπικῶν, καὶ εἰς τὸ Τριώδιον Δευτέρα α' ἑβδομάδος Νηστειῶν εἰς τὴν οἰκίαν σειράν.

τοῦ Μηναίου (Τρίτην καί Πέμπτην τό Σταυροθεοτοκίον καί τήν Παρασκευήν τό ἄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος). «Φῶς ἱλαρόν...». «Ἐσπέρας». Τά Ἀναγνώσματα μετά τῶν Προκειμένων καί τῶν στίχων, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «Καταξίωσον...». «Πληρώσωμεν τήν ἐσπερινήν δέησιν...», κτλ. Εἰς τά Ἀπόστιχα· τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου (δίσ), τό Μαρτυρικόν, μετά τῶν στίχων αὐτῶν· «Πρός σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου...» καί «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε...». Δόξα, Καί νῦν, Θεοτοκίον. «Νῦν ἀπολύεις...». Τρισάγιον. Τά τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε...», «Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ...», Δόξα· «Ἰκετεύσατε ὑπέρ ἡμῶν...», Καί νῦν· «Ὑπό τήν σὴν εὐσπλαγχνίαν...», Κύριε ἐλέησον (μ'), Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν...», «Ὁ ὢν εὐλογητός...», τήν εὐχήν· «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...», τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, εἴτα τό Τρισάγιον. «Ὅτι Σοῦ ἐστιν...». «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), καί τήν εὐχήν· «Παναγία Τριάς...». «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...», ἐκ γ', ἀναγινώσκεται ὁ 33ος Ψαλμός καί Ἀπόλυσις.

δ) ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Τό Μέγα Ἀποδείπνον ψάλλεται κατὰ τήν ἐν τῷ Ὁρολογίῳ τάξιν. Μετά τό· «Εὐλογητός ὁ Θεός...», «Δόξα σοι ὁ Θεός ... Βασιλεῦ οὐράνιε...», Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καί νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» (γ'), καί ἀρχόμεθα τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ψαλμῶν ἀπό τοῦ δ' Ψαλμοῦ· «Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεός...». Μετά τήν Δοξολογίαν ψάλλεται διά τήν σήμερον τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τό ἐν τῷ Τριωδίῳ, μετά στίχου· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ἐλέησόν με». Εἰς τό τέλος τῆς 5' Ὁδῆς ψάλλεται ἐμμελῶς τό Κοντάκιον· «Ψυχή μου, ψυχή μου...», καί εἰς τό τέλος τῆς 6' Ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται ἐμμελῶς ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «Ἀσπόρου συλλήψεως...». Τρισάγιον. Τό Τροπάριον· «Κύριε τῶν Δυνάμεων...» μετά τῶν στίχων τοῦ 150οῦ Ψαλμοῦ, καί ἐν συνεχείᾳ ἡ λοιπή Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου. Μετά τό· «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Δευτέρας τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. «Εἶπεν ὁ Κύριος· δλέπετε μή πλανηθῆτε...» (Λουκ. κα', 8 - 36). Εὐθύς· «Εἰρήνη πᾶσι... Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν..., Δέσποτα Πολυέλεε...», καί τήν δέησιν· «Εὐξώμεθα...». Τό· «Πάντων προστατεύεις...»⁵, παρέχεται συγχώρησις καί τό· «Δι' εὐχῶν...»

8. ΤΡΙΤΗ. Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας, Ἑρμοῦ ἀποστόλου.

5. Τήν Τρίτην· «Σφαγήν σου τήν ἄδικον...»
Τήν Τετάρτην· «Πάντων προστατεύεις...»
Τήν Πέμπτην· «Σφαγήν σου τήν ἄδικον...».

Τῷ πρωΐ: Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν ὡς προδιετυπώθη ἐν τῇ Δευτέρᾳ καί ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἑσπερινός (ἄνευ εισόδου) ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων ἄνευ Προηγιασμένης, ὡς ἀκολουθῶς:

(*Τ.Μ.Ε. Τυπ. 9ης Μαρτ. Περίπτ. Α' § 1, 2*).

Προοιμιακός

Ἑσπέρια:

Τά τρία Προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Βρώσει πάλαι πικρά...», «Ἐύλου βρώσει ποτέ...» καί «Τῆς ἐγκρατείας τὴν τρυφήν...» (ζήτει τῇ Τρίτῃ τῆς Α' Ἑβδ. ἑσπέρας), καί τὰ 3 Ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων «Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως...».

Δόξα, Καί νῦν:

Τό Προσόμοιον Θεοτοκίον· «Ἔργοις σκοτεινοῖς συναπαχθεῖς...» καί εὐθύς ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «Ἑσπέρας» μόνον καί ὁ Ἀναγνώστης τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου μετὰ τῶν Προκειμένων αὐτῶν. Ἀκολουθῶς τό «Καταξίωσον», τὰ Πληρωτικά, ἡ εὐχή τῆς Κεφαλοκλισίας καί ἡ ἐκφώνησις «Εἶη τό κράτος...».

Ἀπόστιχα:

Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Νηστείαν οὐκ ἀποχήν...» (δῖς), καί τό Μαρτυρικόν «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐπιλαθόμενοι...» (ἅπας) (Τρίτῃ Α' Ἑβδ. Νηστ.).

Δόξα, Καί νῦν:

Τό Σταυροθεοτοκίον· «ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια:

Τῶν Μαρτύρων «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων...» καί τό «Θεοτόκε Παρθένε...».

Ὁ ἀναγνώστης «Κύριε ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καί νῦν «Τὴν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός» καί ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν «Ἐπουράνιες Βασιλεῦ...», ποιοῦμεν μετανοίας τρεῖς. Ἀκολουθῶς πάλιν τό Τρισάγιον, ὁ Ἱερεὺς «Ὅτι σοῦ ἐστιν...» καί ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν «Παναγία Τριάς, τό ὁμοούσιον κράτος...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου» (γ') χῦμα, Δόξα, Καί νῦν καί ἀναγινώσκονται οἱ Ψαλμοὶ λγ' καί ρμδ' καί γίνεται ἡ συνήθης μικρὰ Ἀπόλυσις.

Τῷ ἑσπέρας: Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἀποδείπνῳ ψάλλεται τό δ' ἑτμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος καί ἀναγινώσκεται τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Τρίτης τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν: «Εἶπεν ὁ Κύριος· προσέχετε τήν ἐλεημοσύνην... » (Ματθ. στ' 1 -13).

9. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων.

(*T.M.E., Τυπ. 9ης Μαρτίου Περίπτ. Α' § 1, 2, 3*).

Τῇ Τετάρτῃ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' ψαλμόν ἀντί τῆς Λιτῆς λέγομεν τά Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν καί ἕν Δόξα τῶν Ἁγίων μετά τοῦ καταλλήλου Θεοτοκίου. Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων· «Τάς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων...» καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἑξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:

Εἰς τό «Θεός Κύριος...» τῶν Ἁγίων (μ' Μαρτύρων) «Τάς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων...», Δόξα τό αὐτό, Καί νῦν: «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».

Καθίσματα:

Τῶν Ἁγίων κατὰ σειράν.

Ἀναβαθμοί:

Τό α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον:

«Διήλθομεν διά πυρός καί ὕδατος...».

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:

(Ἰωάν. ιε' 17 - ιστ' 2) (Λειτουργ. 23ης Ἀπριλ.). (Χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τῶν ἀθλοφόρων...». Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...». «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» «Προφητικῶς ἀνεβόα...» (ζήτει εἰς τόν Ἑσπερινόν τῆς Προηγιασμένης, μετά τούς Αἶνους τῆς 9ης Μαρτ.).

Κανόνες:

Τῶν Ἁγίων.

Ἀπό γ' Ὠδῆς:

Τό Κάθισμα τοῦ Μηναίου μετά τοῦ Θεοτοκίου.

Ἀφ στ' Ὠδῆς:

Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Ἁγίων καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι:

«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».

Ἡ Τιμιωτέρα:

Καί ἡ καταβασία «Ἄπας γηγενής...».

Ἑξαποστειλάρια:

«Χορός τετραδεκάριθμος...» καί τό Θεοτοκί-

	ον· «Χαῖρε κατάρας λύτρωσις...».
Αἵνοι:	Τῶν Ἀγίων 3 «Δεῦτε μαρτυρικὴν ἀδελφοί...» καὶ 3 Ἰδιόμελα «Χορός τετραδεκαπύρσευτος...».
Δόξα:	Τῶν Ἀγίων· «Ἀθλοφόροι Χριστοῦ...».
Καὶ νῦν:	«Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ· Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων.

Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραι λιταὶ ἐν αἷς ἀντί τοῦ «Τό πρωῒ εἰσάκουσον...» κλπ. λέγομεν Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων «Τάς ἀλγηδόνων τῶν Ἀγίων σου...» καὶ Κοντάκιον «Πᾶσαν στρατιάν...». Εἰς δὲ τὴν Ὁραν ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ μέ ἐφύμνιον τό «Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου». Εἶτα τὰ Τροπάρια «Χορός ὁ ἐπουράνιος...», τό «Πιστεύω...», ἡ εὐχή «Ἄνεξ, ἄφεξ...», τό «Πάτερ ἡμῶν...», «Ὅτι σοῦ ἐστιν...» καὶ τό Κοντάκιον «Πᾶσαν στρατιάν...». «Κύριε, ἐλέησον (μῖ). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...», «Τὴν Τιμιωτέραν...», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου...», ὁ Ἱερεὺς «Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς...» καὶ ποιῶμεν τρεῖς μεγάλας μετανοίας. Τρισάγιον «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ') καὶ ἡ εὐχή «Παναγία Τριάς...». Ἀπολυσις καὶ ἄρχεται ὁ

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΑΙ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΔΩΡΩΝ

Ὁ Προοιμακὸν καὶ τὰ «Πρὸς Κύριον».

Ἑσπέρια:	1) Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Νηστεύοντες ἀδελφοί σωματικῶς...»(δίσ) καὶ τό ὁμόηχον Μαρτυρικόν· «Εἴ τις ἀρετή...» 2) Τὰ 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Φεγγοδόλους ὑμᾶς ὡς ἀστραπάς...» 3) Τὰ 3 Ἰδιόμελα τῶν Ἀγίων «Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως...» εἰς 4. (ζήτει εἰς τὸν Ἑσπερινόν τῆς 9ης Μαρτ., ἐν τῷ Μηναίῳ).
Δόξα:	Τῶν Ἀγίων «Ἐν ᾧδαῖς ἀσμάτων...» (ζήτει εἰς τὸν Ἑσπερινόν τῆς 9ης Μαρτίου εἰς τὸν Στίχον).
Καὶ νῦν:	Τό Θεοτοκίον «Θεοτόκε, σύ εἶ ἡ ἄμπελος...».
Εἵσοδος μετὰ Εὐαγγελίου ¹ . «Φῶς ἱλαρόν...» (χῦμα), ὁ Ἱερεὺς· «Ἐ-	

1. Ἐν μνήμαις Ἀγίων ἐν αἷς ἐν τῇ Προηγιασμένῃ ἀναγινώσκειται Εὐαγγέλιον, ἡ Εἵσοδος γίνεται μετὰ Εὐαγγελίου.

σπέρας» ὁ ἀναγνώστης· «Προκείμενον...» καί ἐν συνεχείᾳ τό Ἀνάγνωσμα ἐκ τῆς Γενέσεως (ἐν τῷ Τριωδίῳ), τό ἀκολουθοῦν ἕτερον Προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ καί ἐμμελῶς· **«Κέλευσον»**, ὁ Ἱερεὺς ἱστάμενος πρό τῆς Ἀγίας Τραπέζης καί κρατῶν εἰς τήν δεξιάν λαμπάδα ἀνημμένην καί ἐξηρητημένον θυμιατόν, ἐκφωνεῖ· **«Σοφία, ὀρθοί»**, στραφεῖς δέ πρὸς τόν λαόν καί ἐξελθὼν εἰς τὰ Βημόθυρα ἐπιλέγει· **«Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι»**, ἀκολούθως ὁ Ἀναγνώστης τό δ' Ἀνάγνωσμα ἐκ τῶν Παροιμιῶν. Εἰς τό τέλος τοῦ Ἀναγνώσματος ὁ Ἱερεὺς πρὸς τόν Ἀναγνώστην· **«Εἰρήνη σοι»** καί εὐθύς ἱστάμενος μετὰ θυμιατοῦ πρό τῆς Ἀγίας Τραπέζης καί θυμιῶν αὐτήν, ψάλλει τό· **«Κατευθυνθήτω...»** τό ὅποιον ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ τετρακις, τοῦ Ἱερέως θυμιῶντος κύκλῳ ἐκάστην πλευράν τῆς Ἀγίας Τραπέζης καί τήν Ἀγίαν Πρόθεσιν καί ἀπαγγέλλοντος τοὺς οἰκίους στίχους. Ἐπανερχόμενος δέ πρό τῆς Ἀγίας Τραπέζης, ψάλλει τὴν ἀρχὴν τοῦ· **«Κατευθυνθήτω...»** μέχρι καί τοῦ· «ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου» ὁπότε ἐξέρχεται εἰς τὰ Βημόθυρα καί θυμιᾷ συγχρόνως τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καί τόν λαόν, ἐνῷ ὁ Χορὸς συμπληροῖ «ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου...» κλπ. Εὐθύς διὰ τὴν σήμερον:

Ἀπόστολος:

Τῶν Ἀγίων· «Τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ὑμῖν...». (Ἑβρ. ιδ' 1 - 10).

Εὐαγγέλιον:

«Εἶπεν ὁ Κύριος... Ὡμοιώθη...» (Ματθ. κ' 1 - 16).

Εἶτα ἡ Ἐκτενὴς καί αἱ Αἰτήσεις ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων, (τῶν ὑπὲρ τό φῶτισμα εὐτρεπιζομένων - διπλοκατηχούμενα - παρεμβάλλονται ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Μεσονηστησίμου) καί τῶν πιστῶν. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Κατὰ τὴν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου» ψάλλεται ἀντὶ τοῦ Χερουδικοῦ, εἰς ἧχον πλ. δ', τόδε:

«Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σύν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν, ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης».

Εἰς τό σημεῖον τοῦτο γίνεται ἡ Εἴσοδος τῶν τιμίων Δώρων ἐν ἄκρῃ σιγῇ, τοῦ λαοῦ προσπίπτοντος μέχρις ἐδάφους, μεθ' ἣν συνεχίζεται ὁ ὕμνος:

«Ἰδοὺ θυσία μυστική, τετελειωμένη δορυφορεῖται πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα».

Εἶτα τὰ Πληρωτικά καί ἡ Κυριακὴ Προσευχὴ «Πάτερ ἡμῶν». Κοινωνικόν **«Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστός ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα»**. Ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς», ψάλλεται τό ἐξῆς Τροπᾶριον:

«Εὐλογῇσω τόν Κύριον ἐν παντί καιρῷ· διὰ παντός ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἄρτον οὐράνιον καὶ Ποτήριον ζωῆς, γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστός ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα».

Μετά την Ὁπισθάμβωνον εὐχήν («Δέσποτα Παντοκράτορ»), τό «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου» (γ'), μεθ ὃ ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογία Κυρίου καί ἔλεος», καί ἐλθὼν εἰς τὸν σωλέαν ποιεῖ τὴν μεγάλην Ἀπόλυσιν.

Σήμερον γίνεται κατάλυσις οἴνου καί ἐλαίου.

Τῷ ἐσπέρας:

Τό Μέγα Ἀπόδειπνον καί τό γ' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Τετάρτης τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν «Εἶπεν ὁ Κύριος· ἔχετε πίστιν Θεοῦ...» (Μάρκ ια', 23-26, Ματθ. ζ' 7-8).

10. ΠΕΜΠΤΗ. Κοδράτου μάρτυρος τοῦ ἐν Κορίνθῳ, Μιχαήλ (Μαυρουδῆ) νεομάρτυρος.

Τῷ ἐσπέρας: Τό Μέγα Ἀπόδειπνον καί τό δ' (τελευταῖον) τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Πέμπτης τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν «Αἰτεῖτε καί δοθήσεται ὑμῖν...» (Ματθ. ζ' 7 - 11).

11. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Α' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης.

Τῷ πρωΐ: Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὡρῶν, ὡς προδιεγράφησαν. Ἀκολουθῶς:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ὁ Προοιμιακός καί τά «Πρός Κύριον»

Ἑσπέρια:

Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα...» (δίς).

Τά 4 στιχηρά Μαρτυρικά τοῦ πλ. δ' ἤχου· «Μάρτυρες Κυρίου...» κλπ. (Ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριώδιου).

Τά 4 Ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου «Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες...». (Τριώδιον, Παρασκευή Α' Ἑβδομάδος Νηστειῶν, Ἑσπερινός).

Δόξα:

«Ὁργάνῳ χρησάμενος...» (τοῦ ἁγίου Θεοδώρου).

Καὶ νῦν:

Τό α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. δ' ἤχου «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν...».

Εἵσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἱλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου «Κατευθυνθήτω...» καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιεγράφη ἐν τῷ παρόντι.

Τῷ ἑσπέρας: Ἡ Α' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου.

Ἀναγινώσκεται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον. Μετά τό «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «Ἀνοίξω τό στόμα μου» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὠδῇ μετά στίχου· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» εἰς τὰ 4 πρῶτα, εἰς δέ τὰ ἐπόμενα, Δόξα, Καί νῦν. Ἐν τέλει ἐκάστης Ὠδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς. Εἶτα ψάλλεται τό «Τῇ Ὑπερμάχῳ» καί ἀναγινώσκεται ἡ Α' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Α - Ζ). Τὰ ἀκροτελεύτια «Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε» καί «Ἀλληλουῖα» ψάλλονται ὑπό τῶν Χορῶν, ἀρχομένου τοῦ Α' Χοροῦ. «Τῇ Ὑπερμάχῳ» σύντομον, τό Τρισάγιον καί τό Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου:

«Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολυάθλε, καί στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος».

«Κύριε ἐλέησον» (μ'). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ», «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καί νῦν «Τὴν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς: «Ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς», καί ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαὶ «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε», «Καὶ δὸς ἡμῖν», «Ὑπερένδοξε», «Ἡ ἐλπίς μου», «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου» καί εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι» καί ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος (Ἰωάν. ιε' 1-7). Εἶτα ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν, λέγων «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν... Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν» μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα». Πρὸ τοῦ «Δι εὐχῶν» ψάλλεται τό «Τὴν ὠραιότητα».

Σημείωσις: Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καί κατὰ τὰς ἐφεξῆς Παρασκευάς τῆς Β', Γ καὶ Δ' Ἑβδομάδος ἄνευ Εὐαγγελίου. Κοντάκιον δέ λέγεται τό:

«Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ θαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε».

12. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Ἀνάμνησις τοῦ διὰ κολλύβων θαύματος τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος. Θεοφάνους ὁμολογητοῦ, Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου, Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ. Ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ: Μετά τόν Ν', τά ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰς τό τέλος τοῦ Ὁρθρου τῆς σήμερον εὐρισκόμενα Ἀπόστιχα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Χορεύουσι στίφη...» Δόξα· τό ἐκεῖσε εὐρισκόμενον «Ἀθλητικήν ἀνδρείαν...» Καί νῦν· «Δέσποινα πρόσδεξαι...» Τρισάγιον καί ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου «Μεγάλα τά τῆς πίστεως...»

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ: Εἰς τό «Θεός Κύριος» τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου «Μεγάλα τά τῆς πίστεως», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· τό Θεοτοκίον «Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν». Καθίσματα εἰς τήν α' Στιχολογίαν τά Μαρτυρικά τοῦ πλ. δ' ἡχου «Φωστήρες νοεροί...» (ἐκτός τοῦ νεκρωσίμου) (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καί εἰς τήν β' Στιχολογίαν τά τοῦ Ἁγίου «Ζέων πίστεως». Ὁ Ν' χῦμα. Κανόνες οἱ δύο τοῦ Ἁγίου ἐκ τοῦ Τριωδίου, ὁ μὲν α' μετά τῶν Εἰρμῶν καί ὁ β' ἄνευ τῶν Εἰρμῶν. Ἀπό γ' Ὠδῆς τά Καθίσματα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου μετά τοῦ Θεοτοκίου. Ἀφ' στ' Ὠδῆς τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τό Μηνολόγιον καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τό στόμα μου». Εἴτα στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν» καί ἡ Καταβασία «Ἄπας γηγενής». Τό Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου μετά τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τούς Αἶνους τά 4 Προσόμοια. Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Ἀγιωσύνης δωρεά», Καί νῦν· «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος ... μετά τοῦ Ἀθλοφόρου». Δοξολογία Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τά τῆς πίστεως».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου): Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου τό τοῦ Ἁγίου. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός». Μετά τήν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκια τό τοῦ Ἁγίου καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον «Προστασία». Ὁ Τρισάγιος ὕμνος. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου (Β' Τιμ. β' 1-10) (26ῃ Ὀκτωβρ.) μετά τοῦ οἰκείου Προκειμένου καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Μάρκ. β' 23 - γ' 5) (Α' Σαβ. Νηστειῶν). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Ἐξίόν ἐστιν». Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον». «Εἶδομεν τό φῶς». Μετά τήν Ὁπισθάμβωνον εὐχήν, γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν κολλύβων εἰς ἀνάμνησιν τοῦ θαύματος τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, ἀναγινωσκομένης τῆς εὐχῆς τῶν κολλύβων «Ὁ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου Κύριε. Εἶη τό ὄνομα Κυρίου». Ἀπόλυσις.

13. ΚΥΡΙΑΚΗ Α' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ). Ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων καί σεπτῶν Εἰκόνων. Ἀνακομιδή λειψάνων Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. **Ἦχος α'. Ἑωθινόν Θ'.**

(*T.M.E. Τυπ. Τριωδίου § 28, 29, 30*).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Μεγάλα τά τῆς πίστεως...»
Κοντάκιον:	«Πίστιν Χριστοῦ...»
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...»

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ**Προοιμιακός - Ψαλτήριον**

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ α' ἤχου ὁ καὶ τοῦ Τριωδίου «Σέ τόν ἀκατάληπτον...» 4.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Ἡ χάρις ἐπέλαμψε...».
Καί νῦν:	Τό α' Θεοδοκίον τοῦ α' ἤχου: «Τήν παγκό- σμιον δόξαν...»
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέ- ρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν:	Τοῦ Τριωδίου· «Οἱ ἐξ ἀσεβείας...». «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέ- ντος...» Δόξα· τῆς ἑορτῆς «Τήν ἄχραντον εἰ- κόνα σου...». Καί νῦν· τό ὁμόηχον Θεοδοκίον «Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ : ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ α' ἤχου. Δόξα· τό ἐν τῷ Τριωδίῳ διά τήν Λιτήν Ἰδιόμελον «Χαίρετε Προφῆται τίμοι...». Καί νῦν· «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...». Τά Τριαδικά «᾿Αξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον· «Τήν ἄχραντον εἰκόνα Σου...».

ΟΡΘΡΟΣ

	Ἑξάψαλμος
Ἀπολυτίκια:	᾿Ως ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ α' ἤχου καί ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Θ') Εὐαγγελίου.	

Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	Δόξα· «Τῆς μετανοίας...» Καί νῦν· «Τῆς σωτηρίας...» «Ἐλέησόν με ὁ Θεός ... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...»
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Τριωδίου μετά στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι».
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος καί τά Καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Τήν θείαν σου μορφήν...». Δόξα· «Μορφάς τῶν Προφητῶν...». Καί νῦν· «Τοῖς πόθῳ σου Σεμνή...».
Ἀφ στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Θαλάσσης τό ἐρυθραῖον πέλαγος...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ καταβασία· «Λίθος ἀχειρότητος ὄρους...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Θ΄ Ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων Δέσποτα...», τό τῆς Ἑορτῆς «Σκιρτήσατε, κροτήσατε...» καί τό Θεοτοκίον «Ῥομφαῖαι νῦν ἐξέλιπον...»
Αἱνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί τοῦ Τριωδίου τά 3 Προσόμοια «Ἐν σοί νῦν ἀγάλλεται...» εἰς 4.
Δόξα:	Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Μωσῆς τῷ καιρῷ...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη μετά τοῦ «Σήμερον σωτηρία...».

Σημείωσις: Ἐν Κύπρῳ εἴθισται νά γίνεται εἰς τό ἀσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός» τῆς Δοξολογίας, τελετή ἀνάλογος πρὸς τήν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως καθ' ἣν ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί λιτανεύεται ἐντός τοῦ ναοῦ εἰκόν τῆς Θεοτόκου, φερούσης τόν Χριστόν ὡς ἀκολούθως: Οἱ Χοροί μεταβαίνουν εἰς τήν δόρειον (ἀριστεράν) πύλην τοῦ Ἱεροῦ καί ἄρχονται ψάλλειν τό ἀσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός». Ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς θυμιᾷ τήν Ἁγίαν Τράπεζαν καί τήν Εἰκόνα, κειμένην ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπέζης ἐπὶ δίσκον ἡντρεπισμένον μετά ἀνθέων καί 3 κηρίων, αἶρει τόν δίσκον μέχρι τῆς κεφαλῆς καί ἐξέρχεται διά τῆς βορείου πύλης, λιτανεύων ἐντός τοῦ Ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων, ἐξαπτερύγων, ἀκολουθούντων τῶν Ψαλτῶν, καί εἶτα τοῦ Διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθόντος εἰς τό μέσον τοῦ Ναοῦ, ὅπου ὑπάρχει τετραπόδιον ἡντρεπισμένον, περιέρχεται τοῦτο τρίς, ἵσταται πρὸ αὐτοῦ

καί, βλέπων πρός ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τό «Σοφία· ὀρθοί». Εἶτα ἀποθέτει ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τόν δίσκον μετὰ τῆς Εἰκόνης καί, θυμῶν ταύτην σταυροειδῶς, ψάλλει «Τήν ἄχραντον εἰκόνα σου». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσι καί οἱ Χοροί. Ἐάν χοροστατῇ Ἀρχιερεὺς, κατέρχεται τοῦ Θρόνου καί θυμῶν τήν εἰκόνα σταυροειδῶς, ψάλλει «Τήν ἄχραντον εἰκόνα σου...». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσι καί οἱ Χοροί. Εἶτα ἀσπάζεται τήν εἰκόνα, εὐλογεῖ τόν λαόν καί ἀνέρχεται εἰς τόν Θρόνον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τό «Εἰς πολλά ἔτη...». Ἀρχιερεὺς μὴ χοροστατοῦντος θυμιᾷ τήν εἰκόνα καί ψάλλει τό «Τήν ἄχραντον εἰκόνα σου...» ὁ Ἱερεὺς.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἀντίφωνα:

Τῆς ἑορτῆς ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α΄.

Ἦ Ὁ Κύριος ἐδασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καί
περιεζύσατο.
Ἦ Καί γάρ ἐστερέωσε τήν οἰκουμένην,
ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
Ἦ Τίς λαλήσει τάς δυναστείας τοῦ Κυρίου,
ἀκουστάς ποιήσει πάσας τάς αἰνέσεις Αὐτοῦ;
Ἦ Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου,
οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.
Ἦ Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

Ἦ Ἐξομολογησάσθωσαν τά ἐλέη Αὐτοῦ καί
τά θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
Ἦ Ὑψωσάτωσαν αὐτόν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καί
ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων.
Ἦ Ὁφθαλμοί Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ
τό ἔλεος Αὐτοῦ.
Ἦ Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων,
τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.
Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενὴς...».

«Σῶσον ἡμᾶς...
ὁ ἀναστάς ἐκ
νεκρῶν...».

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἦ Αἰνεσάτωσαν Αὐτόν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

Ἦ Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα

καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἦ Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα

ἐξομολογήσομαί σοι.

«Τὴν ἄχραντον
εἰκόνα σου...».

Εἰσοδικόν:

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».

Ἀπολυτίκια:

«Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», τῆς Ἑορτῆς
«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα Σου...», τοῦ Ἀπ. Βαρ-
νάβα καὶ τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον:

«Τῇ ὑπερμάχῳ...»

Τρισάγιον

Ἀπόστολος:

Κυριακῆς Α' Νηστειῶν: «Πίστει Μωσῆς
μέγας γενόμενος...» (Ἑβρ. ια' 24-26, 32-40).

Εὐαγγέλιον:

Κυριακῆς Α' Νηστειῶν: «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς
ἐξελθεῖν...» (Ἰω. α' 44-52).

Καθ' ἑξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Εἰς τό Ἑξαιρέτως:

«Ἐπὶ σοὶ χαίρει...».

Κοινωνικόν:

«Αἰνεῖτε...».

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΛΙΤΑΝΕΙΑΣ**ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**

Μετά τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν καὶ πρό τοῦ «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...» τελεῖται ἡ ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῆς Ὁρθοδοξίας Λιτάνευσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν ἱερῶν εἰκόνων πέριξ τοῦ Ναοῦ. Ἐξερχόμενοι διὰ τῆς δυτικῆς πύλης τοῦ ναοῦ, προπορευομένων τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μετά τῶν Ἑξαπτερύγων καὶ ἔχοντες εἰς χεῖρας τὰς ἱερὰς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἀγίων καὶ κρουομένων χαρμοσύνως τῶν κωδῶνων ψάλλομεν πανηγυρικῶς τὸν Κανόνα «Χαριστήριον ᾠδὴν τῷ Εὐεργέτῃ Θεῷ τῶν ὅλων...» (Ζῆτει ἐν τῷ Τριωδίῳ, εἰς τό τέλος τῆς ἀκολουθίας τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας). Ἐπανερχόμενοι ἐντός τοῦ ναοῦ, εἰς τὸν Σωλῆαν, ὁ προεξάρχων ἱερεὺς (ἢ ἂν ἡ προεξάρχων ὁ Ἀρχιερεὺς) ἀναγινώσκει τὰς ἐξῆς περικοπὰς ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου:

«Οἱ Προφῆται ὡς εἶδον οἱ Ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαθεν, οἱ Διδάσκαλοι ὡς ἐδογμάτισαν, ἡ Οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τό ψεῦδος ὡς ἀπελήλათαι, ἡ σοφία ὡς ἐπαρῶρησιάσατο, ὁ Χριστός ὡς ἐδράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστόν τόν ἀληθινόν Θεόν ἡμῶν καί τούς αὐτοῦ Ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τόν μέν ὡς Θεόν καί Δεσπότην προσκυνοῦντες καί σέβοντες, τούς δέ διά τόν κοινόν Δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καί τήν κατά σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες».

«Αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Ὁρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τήν Οἰκουμένην ἐστήριξεν. Ἐπὶ τούτοις τούς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καί πατροποθητῶς εἰς δόξαν καί τιμήν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καί λέγομεν:

Τῶν τῆς Ὁρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν Βασιλέων, ἀγιοτάτων Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, Διδασκάλων, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ Χορός:

«Αἰωνία ἡ μνήμη» (τρῖς).

«Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καί ἀγωνίσμασι καί διδασκαλαῖς παιδαγωγεῖσθαι τε καί κρατύνεσθαι Θεόν ἐκλιπαροῦντες, καί μιμητάς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιοθείημεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καί χάριτι τοῦ Μεγάλου καί πρώτου Ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβεῖαις τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν Ἀγγέλων καί πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν. »

Ψάλλεται ἀμέσως τό Μέγα Προκείμενον· «Τίς Θεός μέγας...» καί ἀκολούθως τό «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καί γίνεται Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός ὡς προδιετυπώθη

τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:

«Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...». Δόξα· «Τήν ἄχραντον εἰκόνα σου...».

Κοντάκιον: «Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος...».

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ Ἀναστάς ἐν νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ**Προοιμιακός****Ἑσπέρια:**

Στιχηρά Κατανυκτικά τοῦ α' ἤχου «Ὅτι τό πέλαγος πολύ...» 4 (ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου), Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Δίδου μοι κατάνυξιν...» 3 καί Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (14ῃ Μαρτ.) «Νεύσει καί ἀγάπη ἀληθεῖ...» 3.

Δόξα, Καί νῦν:

Θεοτοκίον ἐκ τοῦ Μηναίου «Στήσον τοῦ νοός μου ἐκτροπάς...».

Εἵσοδος:

«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον: «Ἔδωκας κληρονομίαν...» μετά τῶν στίχων αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Ἀπόστιχα:

Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου: «Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν ἑαυτούς...» (δίς) καί τό Μαρτυρικό «Μάρτυρες Κυρίου...» (ἅπαξ)

Δόξα, Καί νῦν:

Τό Θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Τά οὐράνια ὑμνεῖ σε...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον καί τά λοιπά ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

14. ΔΕΥΤΕΡΑ. Βενεδίκτου Ὁσίου, Ἀλεξάνδρου μάρτυρος.

15. ΤΡΙΤΗ. Ἀγαπίου καί τῶν σύν αὐτῷ μαρτύρων. Ἀριστοδούλου Ἀποστόλου ἐπισκόπου Βρεττανίας.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Ἀριστοδούλου εὐρίσκεται εἰς τά Κύπρια Μηναῖα.

16. ΤΕΤΑΡΤΗ. Σαδίνου, Ἰουλιανοῦ, Ῥωμανοῦ μαρτύρων, Χριστοδούλου Ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

Μετά τάς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὡρῶν τελεῖται:

Ὁ Ἑσπερινός καί Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός - Τά «Πρός Κύριον».

Ἑσπέρια:

Τό ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «Τήν πνευματικήν ἀδελφοί...» (δίς) καί τό ὁμόηχον

Μαρτυρικών «Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς...» (ἄπαξ), τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ 3 Στιχηρά Προσόμοια «Τῶν θείων Ἀποστόλων...» καί τὰ 3 τοῦ Μηναίου (17ης Μαρτ.) Προσόμοια «᾿Ανθρῶπον σέ ἔγνωμεν Θεοῦ...» εἰς 4.

Δόξα, Καί νῦν:

Τό Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου «Χαῖρε ξένον ἄκουσμα Ἀγνή...».

Εἵσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

17. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀλεξίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

18. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Β' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος μάρτυρος.

Τῷ πρωΐ: Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν ὡς προδιετυπώθησαν. Ἐν συνεχείᾳ:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός - Τά «Πρός Κύριον...».

Ἑσπέρια:

Τό ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας: «Νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος... (δῖς), τὰ 4 στιχηρά Μαρτυρικά τοῦ ἀ' ἤχου «Τῇ πρεσβείᾳ Κυρίου...» (ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου) καί τὰ 3 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (19η Μαρτ.)· «Θείας ἐπιγνώσεως...» εἰς 4.

Δόξα:

Τό Νεκρώσιμον τοῦ ἀ' ἤχου «Ποία τοῦ βίου τρυφή...»

Καί νῦν:

Τό ἀ' Θεοτοκίον τοῦ ἀ' ἤχου: «Τήν παγκόσμιον δόξαν...».

Εἵσοδος μετά θυμιατοῦ καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῆς Προηγιασμένης.

Τῷ ἑσπέρας: Ἀναγινώσκεται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον καί ἀκολούθως ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Εἴτα ἀναγινώσκεται ἡ Β' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου (Η - Μ). Κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Μετά τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» ὁ ἱε-

ρεύς ποιεῖ τήν Ἀπόλυσιν: «Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι. Χριστός ὁ ἀληθινός...» «Εὐξώμεθα...» Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν...» ψάλλεται «Τὴν ὥραιότητα...».

19. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Β' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Χρυσάνθου καὶ Δαρείας τῶν μαρτύρων.

(*T.M.E. Τυπ. Τριωδίου § 34*).

Τῷ Σαββάτῳ προῶ: Αναγινώσκεται τὸ Μεσονυκτικόν τοῦ Σαββάτου.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Μετά τὸν Ἑξάψαλμον ἀντί τοῦ «Θεός Κύριος...» ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω τὸ «Ἀλληλούϊα» (γ') τετράκις, δὶς ἄνευ στίχου καὶ δὶς μετὰ τῶν στίχων· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε» καὶ «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν».

Εἶτα:

Ἀπολυτίκια:

«Ἀπόστολοι, Μάρτυρες...» Δόξα· «Μνήσθητι Κύριε...». Καὶ νῦν· «Μήτηρ ἁγία...».

Ῥαθίσματα:

Τὰ Μαρτυρικά τοῦ α' ἤχου· «ὦ καλοὶ στρατιῶται...» μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων διὰ τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα· τὸ νεκρώσιμον «Ὁ σάρκα δι' ἡμᾶς...». Καὶ νῦν· τὸ Θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου...». (Ζήτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου).

Εὐλογητάρια:

Τὰ Νεκρώσιμα· καὶ εὐθύς τὸ Μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς προεδηλώθη τὸ ἐσπέρας τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω. Τὸ Νεκρώσιμον Κάθισμα «Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν...», Δόξα· τὸ ἀκροτελεύτιον «καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ...». Καὶ νῦν· τὸ Θεοτοκίον «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας...».

Ὁ Ν' ψαλμός:

(Χῦμα).

Κανόνες:

Ὁ τοῦ Μηναίου (20ῆς Μαρτ.) μέχρι καὶ τῆς ε' Ὁδῆς. Ἀπὸ τῆς Στ' Ὁδῆς προσάπτομεν εἰς αὐτόν τὰ δύο τετραῶδια τοῦ Τριωδίου (στ' - θ' ὥδαί). Ὁ Εἰρμός τῆς η' Ὁδῆς «Τὸν ἐξ ἀνάγκου τοῦ Πατρός...».

Ἡ Τιμιωτέρα:

Μετὰ τὴν Θ' Ὁδὴν ὁ Εἰρμός αὐτῆς «Σέ τὴν ἁ-

	θάνατον πηγὴν...» (Τριώδιον). Αἵτησις, «Ὅτι σε αἰνοῦσι ...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Νεκρώσιμον «Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων...» καὶ τό Θεοτοκίον· «Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα...» (Ζήτει ταῦτα εἰς τὴν Παρακλητικὴν, τῷ Σαβδάτῳ πρωτὶ εἰς τὸν ἄ ἦχον ἢ εἰς τό Μ. Ὁρολόγιον, Ἐξαποστειλάρια τοῦ Σαβδάτου, εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου).
Αἶνοι:	Τὰ 4 Μαρτυρικά τοῦ ἄ ἦχου: «Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ...».
Δόξα:	Τό Νεκρώσιμον «Ἐργῷ Σωτῆρ μου, δεικνύς...».
Καὶ νῦν:	Τό μετ αὐτό Θεοτοκίον: «Φαιδρύνεται Κόρη Προφητῶν...».
	«Σοὶ Δόξα πρέπει...».
Δοξολογία:	(Χῦμα), καὶ τὰ Πληρωτικά.
Ἀπόστιχα:	Τὰ Νεκρώσιμα Προσόμοια τοῦ ἄ ἦχου· «Σοῦ Σῶτερ δεόμεθα...».
Δόξα:	«Σταυρῷ σου γηθόμενοι...».
Καὶ νῦν:	«Χριστὸν ἐκδυσώπησον τὸν σόν...».
	«Ἀγαθὸν τό ἐξομολογεῖσθαι...». Τρισάγιον, καὶ ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Ἀπόστολοι, μάρτυρες...»
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἀπόστολοι, μάρτυρες...» καὶ τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως...»
	Τρισάγιον
Ἀπόστολος:	Σαβδάτου Β' Ἑβδ. Νηστειῶν: «Βλέπετε μήποτε ἔσται...» (Ἑβρ. γ' 12-16)
Εὐαγγέλιον:	Σαβδάτου Β' Ἑβδ. Νηστειῶν: «Ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον...» (Μάρκ. α' 35-44)